

NÄIN TOIMI KAUSTISEN YRISTYS MENNÄ VUONNA!

Kaustisen yhyrityksessä on jäseniä pikkusta vaille kuussataa, joista suuri joukko on törkiän aktiivisia ja lopukki vähinhän hengesä fölijysä.

Viikottain yhyrityksen porukat kokointuu Urheilutalolle pelaahan bocciaa tai muuten kohottahan lihaskuntuuhan. Toiset taas keräintyy seniorijumphan Friitaisalille, jokku suuntaa kulukunsa Vetelin uimahallille. Muutamat tykkää vain kävellä pitkin tietä. Oma liikuntapäivä kokuaa väkiä millon mihinki, viimeks Virkkalan Isokallion laavulle. „Ja meirän joka tiistai laulukuntuuhan treenaava kuoro pitää eherottomasti tulla mainituks!

Ne naiset, jotka osaa virkata muutaki ko kettinkiä ja tikata patalappua vaativampaa, istuvat Marttalasa joka pariton keskiviikko lepposasti yhesä parhaan osan päivää. Sukkia ja muuta tarphellista oovat ihan lahajottanhekki päiväkorin lapsille, palavelutalon vanhuksille ja keskussairaalallekki eri kohtheishin.

Miehistä muutama käteväkätinen ruukaa käyrä Pelimannitorin lairalla olevalla ”kovien aineiden neuvonta- asemalla” veistämässä ja vuolemasa. Ja sitte osallistuthan joukolla kaikenlaishin talakoishin, viimeks kunnan risusavothan. Ja Paanu- ja tervaprojektin kimpusa on kans oltu. Koulutuksesa olhan tämän tästä. Tietokonetta ja älypuhelinta osaa kohta lähes jokahinen käyttää, ko vettä valaa.

Uusin toimintaryhymä on Muistihuoltamo, josa kerran kuukauresa Käsäkankhan Terttu ja Stenbäckin Tellervo paavat väen aivonystyrät liikhelle ja antavat vinkkejä muistin verestämishen. Tosi hyöryllinen ja rentouttava tunteroinen ja passaa kaikille!

Laulutorstai, kuukauren toisevviikon torstai, kerää suuren joukon iättömiä laulunlyömiä. Kansantaitenkeskukhen. Meitä on ruukannu äänthän avata ythensä liki kaheksankymmentä kultakurkkua. Meillä on ensluokkanen säestys ja esilaulaja. Nimittäin Anttilan Kimmon, Kivelän Tapion, Myllymäen Eeron ja Pajusen Anteron muorostaman tähtiorkesterin taharisa ja karaokekuningas Pitkä-Jussi Virkkalan vetämänä on heleppo laulaa fölijysä vähän osaamattommanki. Joka kuukauren ensimmäinen maanantai puolesthan laulethan ja laulatethan väkiä Iltaruskosa vakituisen vapaaehtoisryhymän vetämänä.

Kuukauren neljännen viikon torstai on virkistystorstai. Sillon kokoinnuthan monen kymmenen hengen porukalla millon Pelimannitalolle, Mäntymajalle, muille kylätaloille, Seurakuntakeskukshen tai lukiolaisten työte. Kaffittelua ja seurustelua enstä tunnin verran. Kovaa porinaa ja ilosta naurua on ilimasa ihmisten praatatesa. Sitte menhän asiihan: joku esitelmöissee, jokku soittaa, laulaa ja runoilee, ja joskus joku panee jäseniä liikkuhan, ihan sanan varsinaisesa merkityksesä. Lopuks aina pirethän arpajaiset toiminnan tukemiseks.

Kaiken tuon säännöllisen askarhen lisäksi me kulijethan yhesä linija-autolla konserteisa, teatterisa, ja piirin liikuntapäiväsäki. Viime kesän kynnyksellä käväsimmä peräti Lehemirannasäki. Sokkoreissulla viivythän reilun saran hengen voimalla ylhensä kellon ympäryksen. Menhen kesän pääkohore oli Pihtipuras.

Kerran vuoresa on ruukattu käyrä ulukomailläki, ylhensä Virosa. Viimeks syksyllä Pärnhun suuntautunhella kyläpöylälomalla piipahethin Latvian Riikasäki. Olipa joku meistä fölijysä piirinki ulukomaanmatkalla.

Ja kyllä me juhulithanki. Menhenä kesänä yhesä Kaustisen kunnan, festivaalein, Köyhäjoen kyläyhyrityksen ja ophaitten kans saathin aikhan aikamoiset Ulukokaustislaisten juhulat. Tarijothin entisille kaustislaisille juustopaistia, esitethin ohjelmaa ja kulijetethin niitä Näätängisäki.

Saronkorijuujuhulaa vietethin Pelimannitalosa elokuusa ja kaikkein hienointa oli, ko monen vuoren jäläkhen taas kerran palakithin aktiivisia, uskollisia ja monitaitosia yhyrityksen jäseniä kultasilla ja hopiaisilla kunniamerkeillä ja vielä viirejäki luovutethin muutamille.

Linija-autolasti Kokkolan yhyristysläisiä oli joku aika sitte meirän vierhaina Pelimannitalosa, mikä oli oikhen sopevaa. Nyt vain orotethan, millon ne käskee meitä sinne. Puhetta jo oli, mutta visiitti siirty tulevalle kevhälle.

Marrakuisena lauvantaina lähti 44 kulttuurisielua kassohan Korttesjärven Ylikylän nuorisoseuran Liian paksu perhoseksi –näytelmää, eikä petytty, oli se niin riemukas ja tuntheita liikuttava. Kyllä meirän vain taas kannatti lähtiä!

Joulua odotellessa sanoin ja sävelin –konserttia koothin huolellisesti jo kymmenettä kertaa. Se oli pyhänä, marraskuun 24. päivänä. Ohojelmasta tuli taas kerran erilainen ja antosa. Musiikillisia lahajojhan jakovat monet solistit ja kuoro, ja sanallistaki ravintua saathin kolomin kerroin.

Yhyristyksen yhteinen pikkujoulu oli tänä vuonna marraskuun viimisenä torstaina ravintola Pelimannisa. Väkiä oli tupa täynä eli määrä hipo sataakahtakymmentä. Ruokaa oli kunnon joulukattaus ja ohjelmaa mieslauluryhmä Oksetin lisäksi esittivät lukiolaiset, kaunhiita lauluja ja Tiernapoikiaki. Yhteislauluja laulethin uusista jo joululauluvihoista ja laulamista jatkethin vielä joululaulutorstaisa joulukuusa.

Vuoren viiminen tapahtuma oli seurakunnan kans vietetty vanhemman väen joulujuhula.

**”Me olhan virkeitä, me olhan pirkeitä,
me olhan ilosia, me olhan iättömiä.
Kyllähän täsä ounastelhan, että mekki joskus kuolhan,
mutta siihen asti: Me elethän joka päivä!”**

Tuu följhyn!

Oot syrämmellisesti tervettullu!